

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός γνωμοδότησης 35/2018

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

(Τμήμα Ε')

Συνεδρίαση της 5^{ης} Μαρτίου 2018

Σύνθεση

Πρόεδρος: Μεταξία Ανδροβιτσανέα, Αντιπρόεδρος ΝΣΚ.

Μέλη : Κωνσταντίνος Γεωργάκης, Βασιλική Πανταζή, Δημήτριος Αναστασόπουλος, Ελένη Σβολοπούλου, Δημήτριος Μακαρονίδης, Σταύρος Σπυρόπουλος, Γεώργιος Γρυλωνάκης, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Αγγελική Αναστοπούλου, Πάρεδρος ΝΣΚ.

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αριθμ.πρωτ.:1079/11-1-2018 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ερώτημα: Εάν εφαρμόζεται ο νέος κώδικας δικηγόρων για την έκδοση διαπιστωτικής πράξης περί αποβολής της δικηγορικής ιδιότητας, στην περίπτωση κατά την οποία η καταδικαστική ποινική απόφαση για τη διάπραξη αδικήματος, από τα αναφερόμενα σ'αυτόν (ΚΔ) ότι επισύρουν την αποβολή, κατέστη αμετάκλητη υπό την ισχύ του, ή ο προηγούμενος κώδικας κατά το χρόνο ισχύος του οποίου τελέστηκε το αδίκημα και σύμφωνα με τις διατάξεις του δεν συμπεριλαμβάνεται στα αδικήματα τα οποία επισύρουν, μετά το αμετάκλητο της ποινικής απόφασης, την αυτοδίκαιη αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Ε') γνωμοδότησε, ομόφωνα, ως εξής :

Ιστορικό

Από το έγγραφο της ερωτώσης υπηρεσίας και τα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν προκύπτει το ακόλουθο πραγματικό:

1. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Νάξου με το υπ.αριθμ.πρωτ. 5000/7-11-2017 έγγραφό του, με θέμα: «Γνωστοποίηση εγγράφων για το δικηγόρο Ε.Γ.», απέστειλε στην Υπηρεσία (Τμήμα Α4 της Δ1 του Υπουργείου ΔΔΑΔ), για τις δικές της ενέργειες: α) τη με αριθμό 14/2015 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Αιγαίου, δυνάμει της οποίας το μέλος του συλλόγου Ε.Γ. καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης έξι (6) μηνών με τριετή αναστολή και προσωρινή αποστέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων διάρκειας ενός (1) έτους, για την πράξη της ψευδορκίας μάρτυρα, η οποία τελέστηκε το έτος 2008 και, β) τη με αριθμό 1304/2016 απόφαση του Ε' Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση αναίρεσης του ανωτέρω κατά της 14/2015 απόφασης. Κατόπιν τούτου, η Υπηρεσία προέβη, κατά δέσμια αρμοδιότητα (σε εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 7 παρ. 3, σε συνδυασμό με την παρ. 3 περ. β του άρθρου 6 του ν.4194/2013) στην έκδοση της με αριθμ.πρωτ.82302/15-11-2017 διαπιστωτικής πράξης της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Στρατηγικού Σχεδιασμού, Οργάνωσης & Λειτουργίας Δικαιοσύνης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, περί αυτοδίκαιης αποβολής της δικηγορικής ιδιότητας του ανωτέρω, από 15-1-2016, ημερομηνία δημοσίευσης της με αριθμό 1304/2016 απόφασης του Ε' Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου. Περίληψη της ανωτέρω πράξης δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Γ' 1244/1-12-2017) και ανακοινώθηκε με το ταυτόριθμο, από 4-12-2017, έγγραφο στο Δ.Σ. Νάξου.
2. Ο ενδιαφερόμενος δικηγόρος με την από 23-11-2017 αίτησή του προς την υπηρεσία, ζήτησε την ανάκληση της εν λόγω διαπιστωτικής πράξης, παραπονούμενος ότι δεν κλήθηκε σε ακρόαση πριν την έκδοσή της. Η υπηρεσία με το υπ' αριθμ.85866/6-12-2017 έγγραφό της απάντησε ότι σε περίπτωση αμετάκλητης καταδίκης δικηγόρου για τα αναφερόμενα στο νόμο αδικήματα, εκδίδεται υποχρεωτικά και όχι στα πλαίσια διακριτικής ευχέρειας της

Διοίκησης, διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης με την οποία βεβαιώνεται η αυτοδίκαιη αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας, λόγω συνδρομής αντικειμενικής προϋπόθεσης και συγκεκριμένα αμετάκλητης ποινικής καταδίκης και για το λόγο αυτό δεν απαιτείται η προηγούμενη κλήση σε ακρόαση. Στη συνέχεια ο ανωτέρω, με τις από 19-12-2017 και 4-1-2018 αιτήσεις του, επανέλαβε το αίτημά του για ανάκληση της εν λόγω πράξης, άλλως την αποστολή του σχετικού φακέλου για έκδοση γνωμοδότησης στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους προκειμένου να γνωμοδοτήσει ποιές διατάξεις Κώδικα Δικηγόρων εφαρμόζονται κατά την έκδοση της διαπιστωτικής πράξης αποβολής της δικηγορικής ιδιότητας, στην περίπτωση κατά την οποία το αδίκημα για το οποίο ο δικηγόρος καταδικάστηκε αμετάκλητα, δεν επέσυρε κατά το χρόνο τέλεσής του την αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας, αλλά μετά την θέση σε εφαρμογή του νέου Κώδικα Δικηγόρων, συμπεριλαμβάνεται στα αδικήματα εκείνα η αμετάκλητη καταδίκη για την διάπραξη των οποίων επισύρει την αυτοδίκαιη αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας.

Κατόπιν των ανωτέρω, υποβλήθηκε το σχετικό ερώτημα.

Νομοθετικό Πλαίσιο.

3. Στο άρθρο 7 του Συντάγματος ορίζεται ότι: *«Εγκλημα δεν υπάρχει ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της. Ποτέ δεν επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που προβλεπόταν κατά την τέλεση της πράξης».*

4. Στον Ποινικό Κώδικα, πδ 283/1985, (Α'116), ορίζονται μεταξύ άλλων:

Άρθρο 1: «Ποινή δεν επιβάλλεται παρά μόνο για τις πράξεις εκείνες για τις οποίες ο νόμος την είχε ρητά ορίσει πριν από την τέλεσή τους.

Άρθρο 2: «Αναδρομική ισχύς του ηπιότερου νόμου» «1. Αν από την τέλεση της πράξης έως την αμετάκλητη εκδίκασή της ίσχυσαν δύο ή περισσότεροι νόμοι, εφαρμόζεται αυτός που περιέχει τις ευμενέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις. 2. Αν μεταγενέστερος νόμος χαρακτήρισε την πράξη όχι αξιόποινη παύει και η εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε καθώς και τα ποινικά επακόλουθα της».

5. Στον ισχύοντα Κώδικα Δικηγόρων, ν.4194/2013, (Α' 208), ορίζονται μεταξύ άλλων:

Άρθρο 1: «Η φύση της δικηγορίας». «Ο δικηγόρος είναι δημόσιος λειτουργός. Το λειτούργημα του αποτελεί θεμέλιο του κράτους δικαίου.

Άρθρο 2: «Η θέση του δικηγόρου στην απονομή της δικαιοσύνης»

Ο δικηγόρος είναι συλλειτουργός της δικαιοσύνης. Η θέση του είναι θεμελιώδης, ισότιμη, ανεξάρτητη και αναγκαία για την απονομή της δικαιοσύνης».

Άρθρο 6: «Προυποθέσεις δικηγορικής ιδιότητας -Κωλύματα». «Ο δικηγόρος πρέπει: 1...2...3. Να μην έχει καταδικαστεί αμετάκλητα: α), β) για τα εγκλήματα της κλοπής, υπεξαίρεσης, εκβίασης, πλαστογραφίας, νόθευσης, δωροδοκίας, τοκογλυφίας, ψευδορκίας, απάτης και απιστίας».

Άρθρο 7: «Αυτοδίκαιη απώλεια και αποβολή της ιδιότητας του δικηγόρου»
«1. Αποβάλλει αυτοδίκαια την ιδιότητα του δικηγόρου και διαγράφεται από το μητρώο του συλλόγου του οποίου είναι μέλος: α) εκείνος που στο πρόσωπό του συντρέχει περίπτωση από αυτές που αποκλείουν τη δυνατότητα διορισμού του ως δικηγόρου κατά τις διατάξεις του Κώδικα. β)...2.3. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, αυτεπάγγελτα ή ύστερα από αίτηση του οικείου δικηγορικού συλλόγου, βεβαιώνει την απώλεια της ιδιότητας του δικηγόρου αφότου επήλθε το γεγονός που την προκάλεσε. Η απόφαση αυτή ανακοινώνεται στον οικείο δικηγορικό σύλλογο και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Το κύρος των διαδικαστικών και δικονομικών πράξεων που διενήργησε ο δικηγόρος μέχρι την έκδοση της πιο πάνω απόφασης δεν θίγεται».

Άρθρο 139: «Γενικές Αρχές». «1...7. Αν από την τέλεση του πειθαρχικού παραπτώματος έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης ίσχυσαν περισσότεροι νόμοι, διατάξεις κωδίκων δεοντολογίας και εσωτερικοί κανονισμοί του οικείου δικηγορικού συλλόγου, αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και των Γενικών Συνελεύσεων του Συλλόγου και αποφάσεις της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της Χώρας, εφαρμόζονται εκείνες οι διατάξεις που είναι ευμενέστερες, για τον διωκόμενο. 8...»

Αρθρο 166: «Τελικές Διατάξεις»

«1.Οι διατάξεις του Κώδικα είναι ειδικές έναντι κάθε άλλης διάταξης. 2.Από της δημοσίευσής του στην εφημερίδα της κυβερνήσεως καταργείται ο κώδικας περί δικηγόρων, όπως αυτός είχε κυρωθεί με το νδ 3026/1954 ...»

6.Στον προισχύσαντα Κώδικα Δικηγόρων, νδ 3026/1954 (Α'235), προβλέπονταν τα εξής:

Αρθρο 26: «1.Δεν δύναται να διορισθή ή να επαναδιορισθή δικηγόρος ο καταδικαζόμενος: 1) εις θάνατον, ισόβιον ή πρόσκαιρον κάθειρξιν και αν επι αποκατασταθή ή χορηγηθή αυτώ χάρις μετ' άρσεως των συνεπειών, 2)εις φυλάκισιν ένεκα κλοπής, υπεξαιρέσεως απάτης, εκβιάσεως, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, καταπίεσεως, απιστίας περί την υπηρεσίαν απιστίας δικηγόρου, παραχαράξεως και κιβδηλίας, 3) εις φυλάκισιν υπερ τους τρεις μήνας εφ' οιωνδήποτε εγκλήματι εφ' όσον δια της αποφάσεως επεβλήθη αυτώ αποστέρησις των εν άρθρω 63 παρ.1 του Π.Κ. αξιωματικών και θέσεων...»

Αρθρο 80: «Παύσις και αναδιορισμός των Δικηγόρων»

«1.Αποβάλλει αυτοδικαίως την ιδιότητα του Δικηγόρου και διαγράφεται του εις ο είναι εγγεγραμμένος μητρώου, α) ο παρ' ω συντρέχει περίπτωσης εκ των εν άρθρω 26 συνεπαγομένη αδυναμίας διορισμού αυτού ως Δικηγόρου, β)...2... 3.Εν περιπτώσει αυτοδικαίας αποβολής της ιδιότητος του Δικηγόρου επερχομένης επί τινι των ανωτέρω γεγονότων, ο Υπουργός της Δικαιοσύνης υποχρεούται να προκαλέση κατ' αίτησιν του Δικηγορικού Συλλόγου ή αυτεπαγγέλτως, διάταγμα βεβαιούν την αποβολήν της ιδιότητος του Δικηγόρου αφ' ής επήλθε το προκαλέσαν ταύτην γεγονός.»

Ερμηνεία και Εφαρμογή των Διατάξεων: Από τις προεκτεθείσες διατάξεις, που ερμηνεύονται σε συνδυασμό μεταξύ τους, και στα πλαίσια του διδόμενου πραγματικού του Ερωτήματος, συνάγονται τα ακόλουθα:

7. Η δικηγορία, λόγω της φύσεώς της ως λειτούργημα και του στενού συνδέσμου της προς την απονομή της δικαιοσύνης και την σημασία της, ως εκ τούτου, για το κοινωνικό σύνολο, υπόκειται σε ιδιαίτερες δεσμεύσεις και κανονιστικές ρυθμίσεις (ΣτΕ 765/2006, 1523/2017). Στο νέο κώδικα δικηγόρων,

Oh.

ν.4194/2013, ο οποίος άρχισε να ισχύει από τη δημοσίευσή του στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (27-9-2013), οπότε καταργήθηκε ο κυρωθείς με το άρθρο πρώτο του νδ 3026/1954 κώδικας περί δικηγόρων, προβλέπονται συγκεκριμένα ποινικά αδικήματα η αμετάκλητη καταδίκη δικηγόρου για την διάπραξη των οποίων επιφέρει αυτοδίκαια την αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας, χωρίς να ασκεί επιρροή η αναστολή εκτελέσεως της ποινής, η οποία έχει τυχόν αποφασισθεί από το ποινικό δικαστήριο (ΣτΕ 1524/2017). Η ανωτέρω ρύθμιση περί αυτοδίκαιης αποβολής της δικηγορικής ιδιότητας, υπαγορεύθηκε από σοβαρό λόγο δημοσίου συμφέροντος, που ανάγεται στη διαφύλαξη του κύρους του δικηγορικού λειτουργήματος και της καλής λειτουργίας της δικαιοσύνης, διότι κατά την κρίση του νομοθέτη, η δικηγορία πρέπει να ασκείται από πρόσωπα που διαθέτουν την απαιτούμενη ηθική υπόσταση και το απαιτούμενο κύρος, ώστε να εμπνέουν εμπιστοσύνη στο πρόσωπό τους (ΣτΕ 1524/2017, 2496 & 3999/2015, 3516/2013, Ολομ., 413/1993 Ολομ. κ.α.).

8. Η διαπίστωση της αυτοδίκαιης αποβολής της δικηγορικής ιδιότητας γίνεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης και εκδίδεται υποχρεωτικά διαπιστωτική πράξη, κατά δέσμια αρμοδιότητα, με μόνη τη συνδρομή της αντικειμενικής προϋπόθεσης της αμετάκλητης καταδίκης, χωρίς προηγούμενη έρευνα ή κρίση του διοικητικού οργάνου ή προηγούμενη κλήση του ενδιαφερομένου σε ακρόαση. Η διαπιστωτική πράξη εκδίδεται αμέσως μόλις γίνει γνωστή η αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση, ανατρέχει δε στο χρόνο κατά τον οποίο η ποινική καταδίκη κατέστη αμετάκλητη (ΣτΕ 2496/2015, 3999/15, 2985/2014, πρβλ.ΣτΕ 788/2014).

9. Όπως προεκτέθηκε, η αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας επέρχεται αυτοδίκαια, αφότου καταστεί αμετάκλητη η καταδίκη και μόνο εκ του λόγου τούτου, συνδέεται δηλαδή με το χρόνο έκδοσης της αμετάκλητης ποινικής απόφασης. Συνακόλουθα, και η διαπιστωτική πράξη με την οποία βεβαιώνεται η αυτοδίκαιη αποβολή συνδέεται μόνο με το αντικειμενικό δεδομένο της επέλευσης του αμετακλήτου, και ως εκ τούτου για την έκδοσή της εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν κατά τον κρίσιμο αυτό χρόνο και δεν ασκούν επιρροή οι διαφορετικές τυχόν διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο τέλεσης του

αδικήματος, ή το χρόνο έκδοσης της καταδικαστικής αποφάσεως, όταν αυτή υπόκειται σε ένδικα μέσα (πρβλ. ΣτΕ 519/2010, 1536/2007).

10. Εξάλλου, σύμφωνα με γενική αρχή του δικαίου, κάθε διοικητική πράξη διέπεται από το δίκαιο που ισχύει κατά το χρόνο έκδοσής της, με βάση το οποίο κρίνεται η νομιμότητά της. Συνεπώς, η διαπιστωτική πράξη με την οποία βεβαιώνεται η αυτοδίκαιη αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας δικηγόρου, καταδικασθέντος αμετάκλητα για αδίκημα που επισύρει την αποβολή της, νομίμως στηρίζεται στο νομικό καθεστώς του χρόνου επέλευσης του αμετακλήτου, υπό το οποίο πρέπει και να εκδοθεί (πρβλ. ΣτΕ 846/2012, 825/2010, Γνμδ ΝΣΚ 359/2011, 89/2014).

11. Η αυτοδίκαιη αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας λόγω αμετάκλητης καταδίκης δεν αποτελεί οποιασδήποτε μορφής δίωξη ή πειθαρχική ποινή, ούτε ενέχει κρίση επί της ενοχής του δικηγόρου και διαφέρει κατά τη φύση και το χαρακτήρα της από τις κυρώσεις ποινικής φύσεως, διότι με αυτήν δεν τιμωρείται κατ'ουσίαν εγκληματική πράξη με σκοπό τη διασφάλιση της γενικότερης νομικής, ηθικής και κοινωνικής αποδοκιμασίας της συμπεριφοράς του δικηγόρου, αλλά εξυπηρετείται, κατά την κρίση του νομοθέτη, το δημόσιο συμφέρον, που ανάγεται στις προϋποθέσεις ασκήσεως και διατηρήσεως του δικηγορικού λειτουργήματος, το οποίο είναι αναγκαίο και θεμελιώδες για την απονομή της δικαιοσύνης. Η αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας συνιστά δυσμενές διοικητικό μέτρο, η επιβολή του οποίου επέρχεται αυτοδικαίως εκ του νόμου, με μόνη τη συνδρομή της αμετάκλητης καταδίκης (ΣτΕ 2932/2015, 2496/2015, πρβλ ΣτΕ 788/2014, 3262/2012, 519/2010, 588/2003). Είναι χαρακτηριστικό, άλλωστε, ότι αντίστοιχες ρυθμίσεις, δηλαδή η πρόβλεψη της αποβολής της οικείας ιδιότητας, ή της διακοπής της οικείας δραστηριότητας, με μόνη τη διαπίστωση της αμετάκλητης καταδίκης για ορισμένα ποινικά αδικήματα, έχουν θεσπισθεί, και έχουν κριθεί από το ΣτΕ ρητά ή σιωπηρά, σύμφωνα με το Σύνταγμα, όσον αφορά πολλές κατηγορίες προσώπων, όπως μεταξύ άλλων, είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι (ΣτΕ 3890/2013, 3262/2012, 519/2010), οι δημοτικοί άρχοντες (ΣτΕ 788/2014, 2894/2001), οι φαρμακοποιοί (ΣτΕ 3314/2014, Ολομ) και οι Μητροπολίτες (ΣτΕ 3003/2014 Ολομ.).

12. Συνεπώς, αφού η αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας δεν έχει πειθαρχικό ούτε ποινικό χαρακτήρα, αλλά συνιστά διοικητικό μέτρο, δεν μπορούν να τύχουν εφαρμογής για την επιβολή της και περαιτέρω για την έκδοση της σχετικής διαπιστωτικής πράξης ούτε οι πειθαρχικές διατάξεις του Κώδικα Δικηγόρων, ούτε οι διατάξεις ποινικής φύσεως, που αφορούν στα χρονικά όρια ισχύος των ποινικών νόμων, όπως η γενική αρχή που θεσπίζεται στα άρθρα 7 παρ.1 του Συντάγματος και 1 και 2 του Ποινικού Κώδικα, κατά την οποία οι αξιόποινες πράξεις τιμωρούνται με το νόμο που ισχύει κατά το χρόνο τέλεσής τους, σε περίπτωση δε κατά την οποία από την τέλεση της πράξεως μέχρι την αμετάκλητη εκδίκασή της ίσχυσαν δύο ή περισσότεροι νόμοι εφαρμόζεται εκείνος που παρέχει τις ευμενέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις, ήτοι ο ηπιότερος (πρβλ ΣτΕ 788/2014, 3262/2012).

13. Υπό το καθεστώς του προϊσχύσαντος Κώδικα Δικηγόρων η αμετάκλητη καταδίκη δικηγόρου για το αδίκημα της ψευδορκίας δεν συνεπαγόταν την αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας. Μετά την έναρξη ισχύος του νέου κώδικα το ανωτέρω αδίκημα περιλαμβάνεται στα αναφερόμενα σ'αυτόν ποινικά αδικήματα, τα οποία επισύρουν την αυτοδίκαιη αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας του δικηγόρου που καταδικάστηκε αμετάκλητα για τη διάπραξή τους. Στην προκειμένη περίπτωση ο δικηγόρος Ε.Γ. τέλεσε το αδίκημα της ψευδορκίας κατά το χρόνο που ίσχυε ο προηγούμενος κώδικας δικηγόρων, πλην όμως η καταδικαστική σε βάρος του ποινική απόφαση κατέστη αμετάκλητη υπό την ισχύ του νέου κώδικα και ως εκ τούτου επήλθε αυτοδίκαια αποβολή της δικηγορικής του ιδιότητας, η οποία βεβαιώθηκε με σχετική διαπιστωτική πράξη του αρμοδίου οργάνου, κατά μεταβίβαση αρμοδιότητας από τον Υπουργό Δικαιοσύνης. Νόμιμο έρεισμα της πράξης αυτής είναι η αμετάκλητη καταδίκη του δικηγόρου για ποινικό αδίκημα το οποίο, σύμφωνα με το δίκαιο που ισχύει κατά την επέλευση του αμετακλήτου, επισύρει την αυτοδίκαιη αποβολή της δικηγορικής ιδιότητας.

Απάντηση.

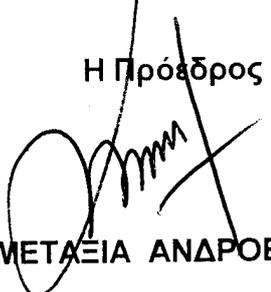
14. Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, επί του ανωτέρω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Ε') γνωμοδοτεί, ομοφώνως, ότι για την επιβολή του διοικητικού μέτρου αποβολής της δικηγορικής ιδιότητας δικηγόρου,

λόγω αμετάκλητης ποινικής καταδίκης του, για ένα από τα προβλεπόμενα στο κώδικα δικηγόρων ποινικά αδικήματα και την έκδοση της σχετικής διαπιστωτικής πράξης, εφαρμόζονται οι διατάξεις του κώδικα που ισχύει κατά τον κρίσιμο χρόνο της επέλευσης του αμετακλήτου, το οποίο αποτελεί και τη μόνη προϋπόθεση για την έκδοσή της και δεν ασκούν επιρροή οι διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο τέλεσης του αδικήματος

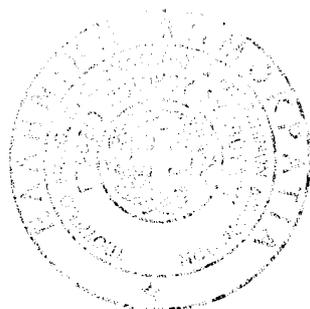
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 7- 3 - 2018

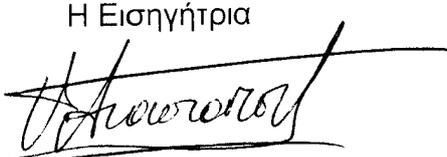
Η Πρόεδρος

ΜΕΤΑΞΙΑ ΑΝΔΡΟΒΙΤΣΑΝΕΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ του Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΡΕΔΡΟΣ του Ν.Σ.Κ.